

HỒI THỨ BỐN MƯỜI TƯ DĨ VẮNG PHÙ DU

Song tình ngáp dài, họ chẳng biết sao cơn buồn ngủ ập đến nhanh như vậy.

Cả hai chưa kịp nghĩ mình vừa bị trúng mê hương thì đã đổ kên ra mái hiên, há miệng ngáy pho pho.

Nghe Song tình ngáy như sấm, trong tiểu xá Tiểu Quân nói vọng ra:

- Các người canh gác cái khỉ gì vậy chứ ? Nếu các người ngủ say quá, tiểu gia sẽ bỏ đi đấy.

Chàng không nghe Song tình đáp trả lời mình. Tiểu Quân vươn vai bước ra mở cửa.

Chàng vừa mở cửa thì chạm mặt ngay với Tôn Tử tiên sinh.

Tôn Tử ra dấu cho Tiểu Quân rồi dẫn vào tiểu xá.

Thấy thái độ của Tôn Tử, Tiểu Quân biết lão đến gặp chàng với ý tốt.

- Mời lão tiên bối an vị !

- Tiểu Quân đừng khách sáo, lão phu đến đây để mang giải dược cho người.

Tôn Tử vừa nói vừa lấy ra một chiếc tịnh bình:

- Trong chiếc bình này có hai hoàn dược, một xanh một đỏ, Tiểu Quân pha với rượu uống, vận công điều tức, chất độc "Nhuyễn cốt" sẽ trục ra ngoài ngay.

Tiểu Quân đón chiếc tịnh bình Tôn Tử trao. Chàng nhìn lão, hỏi :

- Sao lão tiên bối lại muốn giải độc Nhuyễn cốt cho tại hạ ?

- Bởi lão phu sợ quân hào sẽ giết người.

- Quân hào giết tiểu bối tất sẽ được Thánh cô Ngũ Phương Đài phóng thích khỏi nơi tử địa bí cung này.

Tôn Tử tiên sinh lắc đầu:

- Không có đâu. Nếu như Tiểu Quân bị chết bởi Nhất Phàm đại sư, Ngũ Phương Đài sẽ thanh toán tất cả mọi người, sau đó đưa xác họ vào cổ mộ.

- Thánh cô muốn giết văn bối kia mà, sao nàng lại mâu thuẫn như vậy ?

- Tiểu Quân không biết mà thôi. Thật ra Thánh cô chỉ nói chứ không bao giờ thực hành ý định đâu. Chẳng qua Thánh cô vì chữ hận mà tỏ ra cương nghị cứng rắn với các bang phái trong giang hồ. Lúc này chỉ cần một giọt nước sẽ đổ tràn ly, và máu sẽ đổ đầu sẽ rơi.

Tiểu Quân thở dài một tiếng, nhìn Tôn Tử tiên sinh nói:

- Văn bối phải làm gì đây ?

- Để văn hồi tình thế này ngoài Xảo quỷ ra đâu còn ai khác.

Tôn Tử đặt tay lên vai Tiểu Quân:

- Tiểu Quân... Lão phu trước đây vốn đã mang ơn cứu mạng của giáo chủ Diên Hồng phái, nên trót thề sẽ làm thân trâu ngựa trả cái ơn đó.

Lão thở ra, nói tiếp:

- Bản chất của Ngũ Phương Đài không xấu đâu, chỉ vì chữ hận mà thôi. Nếu có tử chiến xảy ra, lão chỉ xin Xảo quỷ đừng sát hại Ngũ Phương Đài. Phương Đài đã đau khổ lắm rồi.

- Vãn bối không mang tâm giết người. Chỉ mong sao cục diện hôm nay đừng xảy ra cảnh máu đổ thịt rơi.

- Được, lời của Xảo quỷ khiến lão phu hài lòng, hy vọng lão phu và Xảo quỷ không phải đối mặt nhau trong một trận tử chiến.

Tôn Tử nhìn chàng, nói tiếp:

- Chắc Xảo quỷ biết Lôi âm ma nhân là ai rồi ?

Tiểu Quân gật đầu:

- Biết... Vãn bối không ngờ Lôi âm ma nhân lại là Đồng Mã Kỳ. Chẳng biết nguyên do gì mà Đồng Mã Kỳ lại hóa thân thành "Lôi âm ma nhân".

- Đó là oan nghiệt mà Mã Kỳ phải trả cho đời trước. Nội tổ của Mã Kỳ chính là Linh địa huyền tôn, giáo chủ phái Kim Sa. Do đời trước, Kim sa và Diên Hồng phái chuyên luyện đan, tranh giành với nhau. Linh địa huyền tôn biết được Diên Hồng phái có bí công "Lôi âm" để luyện võ công, hầu có thể chế tác được thần dược trường sinh bất tử, vì lẽ đó mà lão đã phao tin ra ngoài giang hồ nói về bí kíp đó, rồi cùng các bang phái lớn khác kéo đến bí cung này tàn sát toàn gia của Ngũ Phương Đài. Phương Đài may mắn thoát chết, lưu lạc trong giang hồ với lời thề trả hận.

- Thánh cô đã làm được chuyện đó.

- Ý chí của Phương Đài hơn hẳn những người tầm thường.

- Tiểu Quân này rất bội phục Thánh cô. Nhưng tại sao Đồng Mã Kỳ lại vào tòa bí cung luyện công phu tà môn của Diên Hồng phái ?

- Phương Đài gặp Mã Kỳ tại Túy Vân lâu. Lão phu không biết vì sao nàng gặp được Mã Kỳ. Sự gặp gỡ này có lẽ do Lập Cư sắp xếp, bởi vì gã là bang chủ Cái bang, thuộc hạ của gã có mặt khắp mọi nơi.

Tiểu Quân nhìn Tôn Tử tiên sinh:

- Phương Đài đã dùng nhan sắc thoát phàm của mình, dẫn dụ Mã Kỳ đến bí cung này sau khi nàng hạ thủ Tứ đại kim cương của Võ Đang phái.

- Có thể như vậy.

- Tiểu Quân đã gặp Mã Kỳ... Cho đến giờ phút này y vẫn tôn thờ si mê Ngũ Phương Đài. Tiểu Quân thấy điều đó qua ánh mắt của Mã Kỳ.

- Lão phu trước đây mặc dù thọ Ồn Diên Hồng phái, thề làm thân trâu ngựa, nhưng cũng không thể bỏ Kim sa phái.

- Lão tiên bối là gì của Kim sa phái ?

- Lão là người chăm sóc cho Mã Kỳ và Tiểu Linh từ nhỏ đến lớn. Tâm Mã Kỳ rất trung hậu, nên y mới dễ dàng bị Phương Đài đưa vào tròng thực thi kế hoạch của nàng.

Tiểu Quân lắc đầu:

- Chưa hẳn vậy đâu... Mà chính lý ra Mã Kỳ quá yêu Phương Đài nên muốn dùng võ công "Lôi âm ma công" chuộc lại lỗi lầm mà nội tổ của y đã gây ra cho Ngũ Phương Đài.

- Có thể như vậy.

Tiểu Quân mỉm cười với Tôn Tử tiên sinh:

- Cám ơn lão tiên bối đã cho tại hạ biết. Tiểu Quân sẽ làm mọi cách không để máu chảy thịt rơi.

- Lão phu tin vào Xảo quỷ. Lão phu kiêu từ ! Tôn Tử tiên sinh vừa quay lưng, Tiểu Quân đã gọi giật lại.

- Lão tiên sinh !

- Tiểu Quân muốn hỏi gì ?

- Tiên sinh có thể cho Tiểu Quân biết, có phải Ngũ Phương Đài đã hạ độc đan sa bức tử Đỗ Hạo Thiên ?

Tôn Tử tiên sinh cau mày, rồi lắc đầu:

- Làm gì có chuyện đó. Đan sa là thần dược khống chế tâm thần của Kim sa phái.

Luyện đan sa chỉ có giáo chủ Kim sa phái biết mà thôi. Phương Đài làm sao biết Đan sa mà hạ độc họ Đỗ chứ.

- Phương Đài hoàn toàn không biết gì về Đan sa thần dược của Kim sa phái ?

- Lão phu có thể mang tính mạng của lão ra bảo chứng.

- Đa tạ tiên bối đã cho Tiểu Quân biết điều hệ trọng.

- Sự biến ngày mai chưa biết ra sao, Xảo quỷ phải cẩn thận. Lão phu nhắc lại một lần nữa, nếu như quần hào Trung Nguyên vụ kỷ giết Tiểu Quân, lão phu đoán chắc Ngũ Phương Đài không tha chết cho một ai đâu. Bởi cái chết của Xảo quỷ là giọt nước sau cùng làm tràn cái ly uất hận của nàng.

- Tiểu Quân hiểu.

- Lão phu kiêu từ !

- Tiên sinh hãy khoan đi... Tiểu Quân còn có một chuyện nữa.

Tôn Tử nhìn chàng:

- Tiểu Quân muốn hỏi đến Thất Thất ?

Tiểu Quân gật đầu:

- Đúng như vậy. Thất Thất tỷ tỷ đang ở đâu ?

- Tiểu Quân muốn cứu Thất Thất ?

- Tiểu Quân không thể để Thất Thất chết được.

Tôn Tử tiên sinh trầm mặc. Lão tỏ vẻ suy tư trầm trở, rồi hỏi Tiểu Quân:

-344-

- Lão phu hỏi thật Xảo quý.

- Lão tiên bối cứ hỏi.

Tôn Tử nhìn thẳng vào đáy mắt Tiểu Quân:

- Lão phu hỏi thật nhé... Thất Thất quan hệ thế nào với Xảo quý ?

Tiểu Quân mỉm cười :

- Chắc chắn Tôn Tử tiên sinh hiểu lắm Tiểu Quân rồi. Giữa Thất Thất và Tiểu Quân chỉ thuần túy là tình tử đệ mà thôi.

- Thế thì tốt rồi. Tiểu quý cứ lo phần mình đi, còn Thất Thất để lão phu lo cho. Lão sẽ mang tính mạng của mình ra bảo chứng cho sự sống còn của Thất Thất. Cách Tử địa bí cung về hướng đông có tòa cổ miếu, sau khi Tiểu Quân chu tất xong mọi việc đến đó sẽ gặp được Thất Thất.

- Tiểu Quân tạc dạ ghi lòng thâm tình của Tôn Tử tiên sinh.

- Lão đi được rồi chứ... ở lại đây lâu không tiện.

Tiểu Quân gật đầu tiễn Tôn Tử ra ngoài cửa. Chàng liếc nhìn Song tình, hai gã này đang ôm cứng nhau nằm sõng xoài trước hiên tiểu xá.

Tôn Tử tiên sinh quay lại nhìn chàng:

- Nhớ dùng giải dược mà lão phu đã mang đến.

Tiểu Quân muốn hỏi ở đâu mà Tôn Tử tiên sinh có giải dược Nhuyễn cốt, thì lão đã phi thân lướt ra khỏi phạm vi tiểu xá rồi.

Tiểu Quân nhìn theo bóng của Tôn Tử tiên sinh, đến khi chẳng còn thấy gì nữa mới quay vào tiểu xá. Chàng trút hai hoàn giải dược cho vào miệng rồi ngồi kiết đờ vận công điều tức dẫn lưu giải dược trực xuất Nhuyễn cốt ra khỏi cơ thể.

Một khắc, hai khắc...

Chàng nghe tiếng động bên ngoài mới quay mặt thấy Song tình đang ghé mắt nhìn chàng.

Tiểu Quân mỉm cười ngoác Song tình.

- Hai người lấp ló làm gì... Vào đây với tiểu gia.

Nghe chàng nói và lại thấy chàng ngoác, Song tình hí hửng bước luôn vào tiểu xá.

Bộ dáng của chúng ổng ọ làm duyên khiến Tiểu Quân bật cười.

Song tình ngồi hai bên chàng, gác cằm lên vai Tiểu Quân. Chúng cất tiếng eo éo:

- Chàng nè... Đến hôm nay mới cho tụi thiệp vào tiểu xá.

Tiểu Quân hình mũi:

- Tình yêu thì phải từ từ chứ, đâu thể chộp giựt được.

- Chàng nói dễ thương quá à.

Song tình chầu môi hôn vào hai má Tiểu Quân. Tiểu Quân phải nhắm mắt lại để đón nụ hôn nham nhở của hai gã biến thái. Chàng muốn nôn ọe nhưng kịp nén vào trong.

Tiểu Quân rít một luồng chân khí căng phồng lồng ngực, lí nhí nói:

- Ta chỉ làm bộ làm tịch trước con mắt Thánh cô thôi, chứ ta đã để mắt tới hai người từ lâu rồi.

- Thiệt không ?

Song tình oạn người, áp sát vào Tiểu Quân:

- Chàng đừng nói dối Song tình nghe.

- Tiểu Quân mà nói dối cho trời tru đất diệt hai người đi.

- Y... Sao chàng nói vậy ? Trời tru đất diệt Song tình rồi ai săn sóc cho chàng.

Tiểu Quân nhăn mày:

- Ai da... Tiểu gia chỉ nói bậy thôi mà.

Song tình bá lấy cổ Tiểu Quân. Tiểu Quân bất thần đứng bật dậy.

Chàng vừa phủi vừa la:

- Không được rồi... Không được rồi.

Song tình ngơ ngác:

- Không được rồi là sao ?

Tiểu Quân nhìn Song tình, lắc đầu nói:

- Số phận của chúng ta... Không được rồi.

Chàng nấc nhẹ một tiếng.

Song tình thấy vậy, hồi hải hải lên:

- Chàng đang bị uẩn khúc gì ?

- Nếu như ta gần gũi với hai người, nhứt định Lập bang chủ sẽ không tha thứ cho ta.

Song tình nheo mày:

- Gã Lập Cư ấy là gì mà cấm tình duyên của chàng với tụi thiếp ?

Tiểu Quân vùng vằng:

- Hai người còn nói nữa... Lập Cư biết ta để mắt đến hai nàng, nên y đã bí mật đến đây tọng thêm chất độc vào lục phủ ngũ tạng của Tiểu Quân, hòng ngăn cách tình cảm của chúng ta.

Song tình nhìn nhau:

- Lập Cư đến đây à ?

- Trong lúc hai người ngáy như sấm động trên trời.

- Hừ... Lão thật to gan.

- Chỉ có cách tìm lão mới có giải dược cho ta mà thôi.

- Được rồi... Song tình sẽ lôi lão họ Lập đó về cho chàng xử tội.

Song tình vừa nói xong, chột nheo mày:

- Mà không được đâu...

- Tại sao không được ?
- Thánh cô đã hạ lệnh phải quản thúc chàng cơ.

Tiểu Quân nhún vai:

- Hai người sợ tiểu gia chạy trốn à. Nếu vậy tiểu gia cùng đi với hai người.
- Thế thì được.

Thấy dáng cách, và nghe giọng nói của Song tình, trong tâm Tiểu Quân chỉ muốn tống cho hai gã này mỗi người một chương, nhưng chàng cố gắng chịu đựng để không lộ võ công đã được phục hồi. Dù sao Song tình cũng chưa làm điều gì sai trái với chàng.

Nghĩ như vậy, nên Tiểu Quân miễn cưỡng tìm cơ hội lợi dụng hai gã biến thái này.